

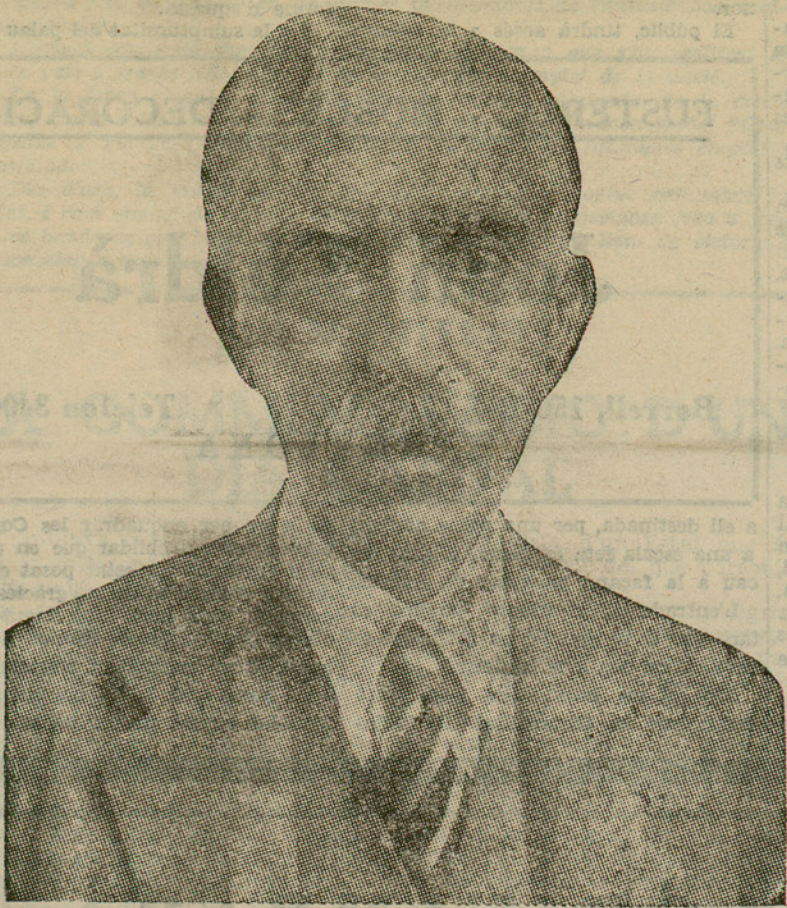
la humanitat

Any II : Núm. 335
Barcelona, dimarts, 6 desembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 - Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

L'obertura del Parlament constitueix el més gran esdeveniment de la Catalunya contemporània. En el llibre de la història hi restaran gravats la data d'avui i els noms dels homes als quals el poble ha conferit la seva representació en aquests solemns moments. Cal que tothom es doni compte de la responsabilitat dels seus actes i doni el seu ajut a l'obra de renovació que Catalunya inicia avui amb l'obertura del seu Parlament autònom

Avui, en l'acte solemne de la inauguració del Parlament de Catalunya, el President de la Generalitat, senyor Francesc Macià, ha rebut l'homenatge sincer i entusiasta del nostre poble, el qual, en els seus visques i aplaudiments hi ha posat el pregó agraïment que sent envers la personalitat venerable a la qual deu Catalunya la recuperació de la seva llibertat perduda

LA FESTA NACIONAL D'AVUI

Un matí lluminós. El sol, que feia dies es mostrava reaci a sortir, ha volgut associar-se a la festa que celebrem els catalans avui. Ha sortit en la seva plenitud. El d'avui és sol de llibertat i de justícia. Més gent pel carrer que de costum. Molts despatxos han tancat ja aquest matí i els dependents passen. Altres han tancat a mig matí, i la resta, gairebé la totalitat, ho han fet a la tarda.

Avui, festa nacional, és una festa per a tots. Una festa que senten tots, no una festa protocolària i freda com tantes que se celebraven abans. Avui, el poble la sent la festa i els comentaris que ja així ho palesen.

Les escoles públiques vaguen. També les escoles particulars vaguen, per recomanació de l'Associació del Magisteri Particular.

Les dependències oficials vaguen també, els mercats han tancat a la tarda. Tot és joia i satisfacció en el poble.

Edificis oficials i gran nombre de particulars han posat banderes al balcó. Domassos, i més banderes, que donen un fort colorit a la festa d'avui.

Els tramvies i els autobusos van engalanats amb banderoles que volen al vent.

Tot respira l'ambient festiu del dia. Les Corts Catalanes constitueixen el punt bàsic de totes les converses. Per avui s'ha oblidat, àdhuc, les qüestions més candents. La cerimònia de l'obertura de les Corts Catalanes se'n duu tota l'atenció.

Es, avui, Festa Nacional, una festa del cor, que celebrem perquè hem aconseguit reconquerir aquella llibertat perduda.

ELS PASSADISSOS DE LA CAMBRA

Brogit. Expectació. Joia. En totes les cares es reflectia l'emoció del moment. Sobretot el conseller Terradellas palesava la satisfacció de veure realitzat el seu somni.

Els diputats de la majoria canvien salutacions. Companys, Lluhi i Casanoves fan les presentacions obligades. En aquells moments l'optimisme plana en l'ambient i en tots els cors hi ha el desig de fer tasca profitosa.

Diu Josep Terradellas:
—L'acte d'avui, espectacular, nota de color, és d'aquells que el públic saboreja amb goig. Però la tasca decisiva de Catalunya no començarà fins les successives sessions. Començarà quan el senyor Macià posi el seu càrrec a disposició de la Cambra, quan vingui l'elecció de President de la Ge-

neralitat; quan es nomeni cap del Govern i quan aquest sigui format.

Ha corregut la veu que al senyor Lloret li seria anul·lada l'acta. Es diu pels rotllos que aquesta anul·lació la motivà el fet que essent el senyor Lloret alcalde de Tarragona no li podien ésser computats els vots de la localitat. Oficialment, però, ningú no en sap res.

El senyor Ventosa i Calvell ens dona la primera notícia en la seva actuació parlamentària.

—La vice-presidència que ha estat atorgada als regionalistes l'exercirà el senyor Martínez Domingo.

—I la secretaria?
—El senyor Casabó.
Cal, doncs, desfer el rumor que la Lliga no acceptava càrrecs.

En un grup es parla del nou Govern de Catalunya. Un diputat, que sembla ben informat, diu així:

El Palau del Parlament català

Tothom ha convingut que entre els nombrosos edificis dels quals es parlà per a instal·lar-hi el Parlament de Catalunya, era el Palau de la Ciutadella el que reunia les màximes avantatges i els mínims inconvenients. La seva

—Sembla que el nou Govern de Catalunya serà el mateix d'ara, amb una sola variant: la supressió del Consell d'Economia, que serà agregat al d'Obres Públiques i sortint, per tant, del Govern el senyor Serra i Moret, el qual passarà a fer de cap de la minoria socialista.

El senyor Tallada parla dels propòsits de la minoria de la Lliga. I tot dient que no pensen actuar com a oposició, assegura que sense ells no podrà fer-se res.

Segons el senyor Tallada, ells tenen la clau de la qüestió econòmica.

El senyor Terradellas, rodejat dels prohoms de la Lliga, escolta paraules de felicitació.

El senyor Ventosa, en actitud d'admiració, diu al conseller de la Generalitat que el Palau de la Ciutadella resulta vint vegades millor que el Parlament de Madrid.

—Un cop estiguin acabades les obres —diu l'ex-ministre monàrquic— serà el millor Parlament d'Europa.

El senyor Terradellas l'esguarda amb certa desconfiança.

El diputat per Tarragona, senyor Lloret, se'n va ja. Un periodista s'apropa i li diu:

—Us heu passat a la Lliga?
—No, senyor, no. Encara que al mateix rengle n'estic molt separat.

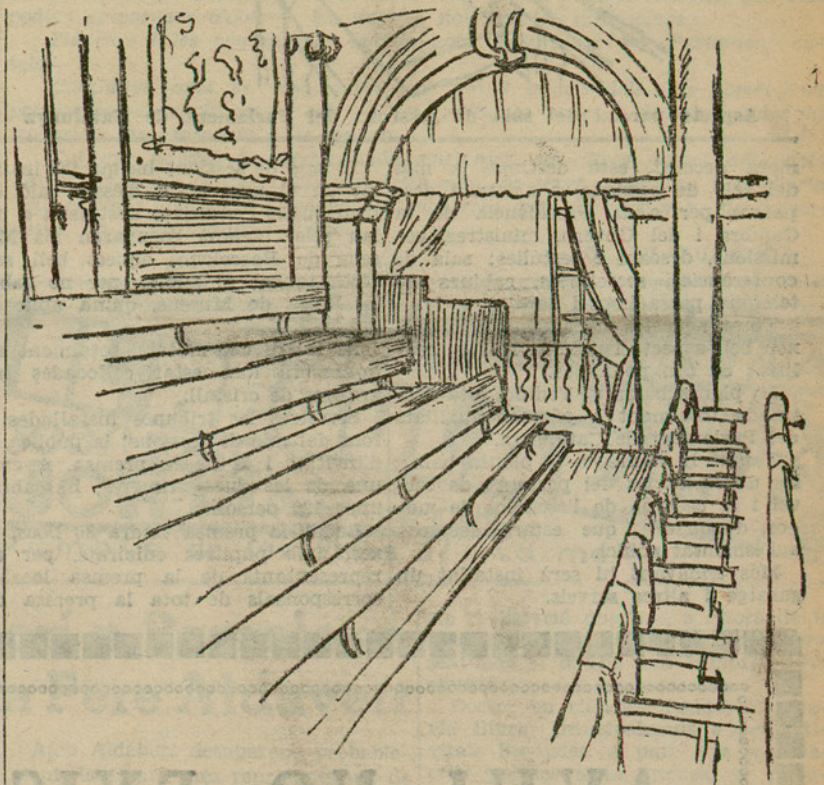
Un capellà als passadissos. Els de l'Esquerra l'esguarden amb cert esverament. Hi ha qui es pregunta si és diputat.

—Ens resultarà un Basili Alvarez o un Pildain?

—No us esvereu. És periodista, és corresponent d'un diari de Lleida.

Un sospir de satisfacció.

—D'aquests de la sotana no m'en fio gaire...

Un aspecte de la tribuna pública, al saló de sessions del Palau del Parlament

capacitat, la seva situació, la seva arquitectura el fan apropiat per a estatjar dignament la Cambra catalana, a més, cal palesar el contrast històric, carregat d'ironia, que suposa la designació d'aquest palau per a estatge de les futures Corts catalanes. Aquest detall sol havia de fer pujar la candidatura de la Ciutadella per damunt de les altres proposicions. El magnífic edifici de referència va ésser construït en 1716 "per ordre de Felip V" per tal d'establir-hi, no un palau del Parlament català, sinó un arsenal que li assegurés armes de tota mena per combatre les llibertats de Catalunya.

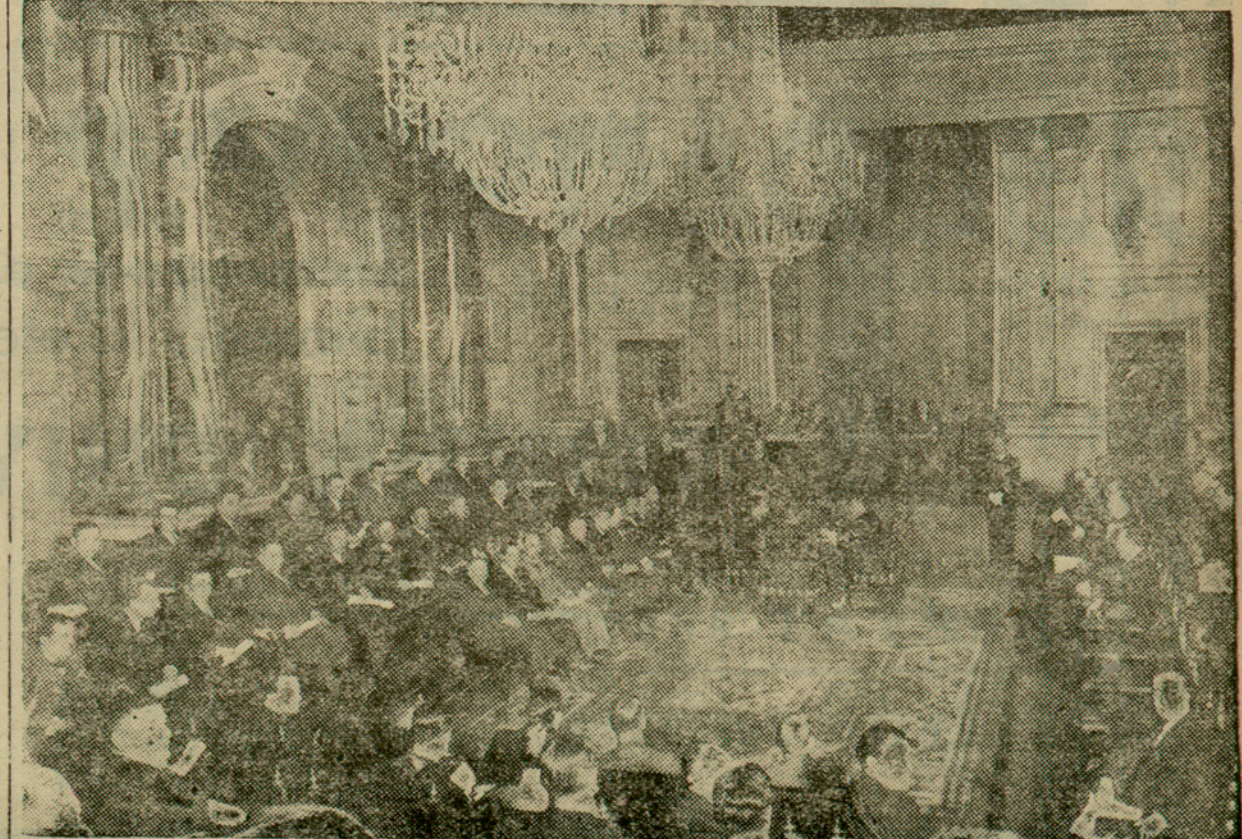
Aquests darrers dies l'edifici construït per l'enginyer militar Prosper Werwoon, per ordre de Felip V, ha

viscut hores d'intensitat inusitada. La febre per enllestir les obres regnava en tots. Paletes, pintors, decoradors, electricistes, hi posaren, com vulgarment es diu, el coll per tal de què el que fou dependència de la Ciutadella i més tard Museu d'Art, quedés convertit en palau digne d'estatjar la Cambra catalana.

La façana, que conserva íntegra el seu caire isabelí, ha estat retocada i netejada, havent-se substituït el vell escut borbònic que coronava el vell cos principal per l'escut de Catalunya.

L'escala d'honor, que dona accés al pis principal, es tota de marbre i ofereix un aspecte de sumptuositat i riquesa.

El pis principal, tot ell magnífic

La sala de sessions del parlament català, durant la celebració de la sessió preparatòria d'ahir